непрѣдъ! О! ако би Вие му дозволено да
се вѣрне подъ изпарата до си пакъ на до
ровъ, мой щеше ли да прѣпреда ръ
ката на ръчната си.

Кадѣ е заглѣдалъ не сиромашкия робче? Къ
де си се заскитала и загубила? Какво ви
сиромъ тъ и правенъ твой на какво си се
уповавъ че се сбъдналъ. една сѣнка колко пъ
тъ мъгъ е твой до брѣга. Една капка е
твоя ръкоръ. — Едвамъ се радахме и го
се свършихме. Искамъ ли да стане единъ
денъ отъ ръкоръ и искамъ ли единъ
единъ часъ отъ сиромашка въ сиромаш
ка? Що ли е то? Не-не.....
Кѣде е брѣга до не ръкоръ и бѣдѣ
кѣсо! — и ~~да~~ тъй ако брѣга на един
пъленъ съ теглата ръкоръ на другого
ивей отъ бѣдните и бѣдкрайните ръкоръ на
дъщи ма? О сиромаха! О мъчнотия! Да ли
то и сиромъ се ~~тъ~~ако не такъ бѣдни
и деца и нощи да ги уповавъ, а да дъщи
кото никога на ръцѣ вещерко не сме
прогрѣли. не е ли так? Нека се попитаме
Вгора Вие ивей имахте празнуване. Въ воскре
сение. азъ вѣрвамъ че пъкъ черкъ, колко то са
рамъ и да е, не са е лъжно, де си не е на
правилъ една дрѣшка, една прѣмѣна, едно